

178-oji Visuotinė metinė konferencija,
kunigystės sesija, 2008 m. balandžio 5 d.

O kas gi mano artimas?

Vyskupas H. Deividas Burtonas
Pirmininkaujantis vyskupas

Reiškiamo savo nuoširdų dėkingumą daugeliui atskirų asmenų, ... kurie yra šių dienų gerieji samariečiai.

Labą vakarą! Šį vakarą, kai peržiūrime pagrindinius praeitų metų humanitarinės pagalbos darbus, ypatingą reikšmę įgyja Raštų ištraukos: „ką padarėte vienam iš šių mažiausiųjų mano brolių, man padarėte“ (Mato 25:40), ir „visame atminkite vargšus ir beturčius“ (DS 52:40).

Neseniai Visuotiniam Bažnyčios Gerovės Komitetui buvo pateiktas pranešimas apie humanitarinę pagalbą. Komiteto pirmininkas, tada juo buvo Prezidentas Gordonas B. Hinklis, išreiškė didžiulę padėką už narių ir daugelio kitų, ne mūsų tikėjimo žmonių, dosnumą, kurio dėka galėjome tą pagalbą suteikti. Visuotinio Gerovės Komiteto vardu reiškiamo savo nuoširdų dėkingumą daugeliui atskirų asmenų, šeimų, kvorumų ir Paramos Bendrijai bei Merginų grupėms, kurie yra šių dienų gerieji samariečiai.

2007-aisiais Bažnyčia atsiliepė į stiprius žemės drebėjimus 5-iose šalyse, didžiulius gaisrus 6-iose šalyse, badą ir nepriteklių 18-oje šalių; potvynius ir smarkias audras 34-iose šalyse. Viso Bažnyčia ir jos nariai atsiliepė į 170 didesnių įvykių – vos ne po vieną kas dvi dienos ištisus metus. Tai buvo įtempti metai, suteikę daug progų tarnauti.

Šalia atsako į stichines nelaimes, praeitais metais ėmėmės tūkstančių viešų sveikatos projektų. Virš milijono žmonių 25 šalyse ėmė naudotis Bažnyčios remiamų švaraus vandens projektų vaisiais. Daugiau nei 60 500 žmonių 60-yje šalių gavo invalidų vežimėlius. Šių metų pradžioje sesuo Burton ir aš, su Pietų Amerikos Šiaurės krašto prezidentūra ir kartu su pirmąja Kolumbijos Ledi, dalyvavome viename invalidų vežimėlių įteikimo renginyje. Verkėmė, kai paramą gaunantys ir ją teikiantys žmonės reiškė savo padėką. Daugiau nei 54 000 asmenų 11-oje šalių dabar džiaugiasi pagerėjusiu regėjimu. Daugiau nei 16 500 sveikatos priežiūros specialistų buvo apmokyti naujagimių gaivinimo; jie, savo ruožtu, apmokys daugelį kitų. Siekiant likviduoti tymus, 2,8 milijono vaikų ir jaunuolių 10-tyje šalių buvo paskiepyti nuo tymų. Bendri šių pastangų rezultatai tiesiogiai palietė beveik keturius milijonus žmonių 85-iose šalyse.

Rugpjūtį pietinėje Peru stipraus, 8,0 balų, žemės drebėjimo metu žuvo 520 žmonių ir buvo sugriauta daugiau nei 58 000 namų. Parodydami didžiulę meilę ir rūpestį kiekvienas iš 29-ių Limos kuolų teikė būtiniausią pagalbą nuniokotos zonos savo apylinkės teritorijoje.

Misionieriams nuostabiai padedant, vykdomas planas padėti žmonėms atstatyti namus ir gyvenimus bei keletą mokyklų. Ape 400 namų bus atstatyti, didžiąją darbo dalį atliekant pavienių asmenų, draugų ir šeimos narių jėgomis. Priežiūrai, derinimui ir apmokymams vadovauja Vyresnysis ir Sesuo Alan Leiton.

Metų pabaigoje Pietų Kalifornijoje sauso oro ir stiprių vėjų derinys sukėlė eilę žaibiškai plintančių gaisrų, kurie privertė palikti namus daugiau nei milijoną žmonių. Buvo sunaikinta mažiausiai 1 500 namų. Atsiliepdama į šią nelaimę Bažnyčia suteikė valymo rinkinių, antklodžių, higienos rinkinių ir maisto. Daugiau nei 5 000 Mormonų pagalbos rankų ir misionierių valė, gamino maistą, guodė bei rūpinosi nukentėjusiais.

Vienoje padėkoje buvo parašyta: „Prašau perduoti mano didžiulį ačiū visiems pastarųjų dienų šventiesiems, kurie taip sunkiai dirbo mano kaimynystėje. Mormonai nuolat buvo čia su maistu, apkabinimais, maldomis ir padėjo remontuoti bei tvarkyti ūkį. Jie tvirtai laikėsi pažado pakylėti dviasią mano bendruomenėje, išgydyti širdis ir suremontuoti namus San Diego kalvose.“¹

Apmąstydamas įvykius, vienas kuolo prezidentas pasakojo: „Vienas projektų buvo padėti valyti aplink vietinę Baptistų bažnyčią ... Mes paskyrėme 25 jaunuolius ... Baptistai sakė, kad jie turi mums daug spurgų ir kavos. Mes pasakėme, kad kava išsivadės, bet mūsų jaunimas galės įveikti tiek spurgų, kiek tik jie duos!“²

Dėl smarkių liūčių buvo užlietos Vidurio vakarų Valstijos, Oregonas ir Vašingtonas. Į pagalbą bėdoje atsidūrusiems žmonėms atvyko savanoriai su ištekliais iš Vyskupo sandėlio.

Bažnyčios atstovams Findlei mieste, Ohajo valst., perduodant labdarą vietinio Raudonojo Kryžiaus skyriui, juos, apsirengusius geltonais Mormonų pagalbos rankų marškinėliais, pastebėjo praeivė. Ji įėjo laikydama savo fotografuojantį mobilųjų telefoną su keturių „Pagalbos rankų“ žmonių nuotrauka ir sušuko: „Jie tiesiog išgelbėjo mano namus!“³ Po to ji apkabino kiekvieną sutiktą.

Į vietinį maisto sandėlį buvo pristatytas maisto kroviny. Kai jį atvežė, valdytojas su nuostaba veide paklausė: „Kaip jūs sužinojote? Aš tik ką atidaviau paskutinį duonos kepalėlį ir ruošiausi užrakinti duris. Kaip jūs sužinojote?“

Pasaulio sveikatos organizacijai siekiant likviduoti tymus, kurie kasmet nužudo apie milijoną vaikų, tą darbą organizuoti savanoriškai padėjo daugiau nei 54 000 Bažnyčios narių. Nigerijoje vienas narys rašė: „Mūsų darbą pavadinau „gelbėti nekaltuosius“. Ėjome iš namo į namą, iš vieno kaimo susirinkimų namų į kitus. Viena moteris mums pasakė, kad tymai pasiglemžė tris jos vaikus. Ji papasakojo savo istoriją taip gailiai ir jausmingai, kad visi kambaryje, įskaitan ir mane, verkė ... “ Vienas mūsų savanoris pastebėjo: „Tai, ką darote dėl savęs, išnyksta kartu su jumis, bet tai, ką darote dėl kitų, lieka, kaip jūsų palikimas.“⁴

Taip pat jau ketvirtus metus padedame nukentėjusiems nuo cunamio Indonezijoje ir Pietų Azijoje. Buvo išskirtos lėšos pastatyti 902 namus, 3-is bendruomenės centrus, 24-ias kaimo vandens sistemas, 15 mokyklų ir 3-is medicinos centrus. Vienas bendruomenės vadovas sakė: „Bendruomenės nariai jaučiasi laimingi ir palaiminti, kad turi bendruomenės centrą... Tai vieta, kur galime melstis... ir mokyti vaikus. Norime padėkoti Bažnyčiai už tai, kad pastatė šį centrą mūsų žmonėms... Melsimės Dievui, kad ir toliau teiktų [Bažnyčiai] palaiminimus ir sėkmę. Ačiū.“⁵

Etiopijoje bendruomenėms buvo padėta apsirūpinti švariu geriamu vandeniu. Bažnyčia finansavo šulinių gręžimo ir vandens saugyklų įrengimo darbus. Iš savo pusės kiekviena bendruomenė sudarė vandens komitetą ir iškasė griovius vandens vamzdžiams pakloti iš saugyklų į kiekvieną kaimą. Kai kuriais atvejais tas atstumas sudarė daugiau nei 5 kilometrus.

Kai kurioms bendruomenėms sunkiai sekėsi įvykdyti įsipareigojimus dėl griovių kasimo. Dirva buvo kieta, sausa ir molinga ir dėl to kasti buvo sunku. Vienoje tokios bendruomenės mokykloje, kurioje mokėsi 1 500 moksleivių, moksleiviai kuriam laikui sustabdė įprastą mokyklos veiklą ir visi dalyvavo likusiame griovio kasimo etape. Jiems dirbant, prisijungė ir kiti bendruomenės nariai. Vienoje atkarpoje buvo apie dviejų kilometrų ilgio kasančių žmonių virtinė.

Dėkoju jums už gailestingumą, gerumą ir dosnumą. Ir toliau stenkimės palengvinti artimo našta, padrašinti prislėgtąjį, atverti savo pinigines, kad padėtume vargstantiems, ir ištiesti pagalbos ranką. Liudiju, apie Viešpaties Jėzaus Kristaus dieviškumą ir Jo evangeliją ir meldžiu, kad ir toliau stengdamiesi tyliai padėti kitiems, galėtume džiaugtis tikros mokinystės palaiminimais. Jėzaus Kristaus vardu, amen.

IŠNAŠOS

1. Laura Ridge-Cosby, San Diego, California, in an unsolicited card received by Welfare Services
2. Gary Sabin, President of the Poway California Stake, email correspondence to Garry Flake
3. As told by Vincent Jones, bishop of the Findlay Ward, Toledo Ohio Stake
4. Kalu Iche Kalu, measles campaign coordinator for the Aba Nigeria Stake
5. Mohammed Johan, community leader in Calang, Indonesia